



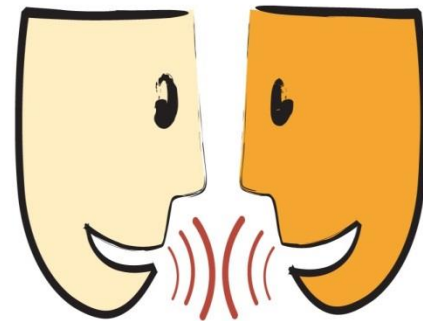
N° 2016-1-FR01-KA201-023866



POVEZOVALNA KOMUNIKACIJA

NA SPLOŠNO O KOMUNIKACIJI

- Komunikacija ni proces delovanja in reakcije, temveč **interakcije**, medsebojnega in sočasno vplivanja.
- Navadno se zelo zavedamo vpliva, ki ga imajo drugi na nas, vendar zelo malo vpliva, ki ga **imamo MI na druge**.



ŠTIRI RAVNI KOMUNIKACIJE

Vsebina

- posredovanje vsebine, informacij. Bolj **jasno** je sporočilo, večja je verjetnost, da bo komunikacija uspela.

Odnos

- Način, s katerim oseba komunicira vsebino, kaže, kako gleda na sebe, sporočilo in prejemnika. Odnos in vsebina sta neločljiva. V glavnem uporabljamo neverbalne signale, da bi bil naš odnos jasen.

Zaznava

- Vsak osmišlja to kar zaznava in sicer z uporabo svojega referenčnega okvira (družinska pravila, izobraževalne vrednote, kulturne in družbene norme). Od našega ozadja in izkušenj je odvisno kako se razlikujemo naša pravila in navade.
- Težave s komunikacijo se pojavijo, če ne (želimo) vedeti, da je lahko stvarnost drugačna, kot je naša. Pomembno je razumevanje referenčnega okvira. Dobra komunikacija se začne z "razumem (dovolj), kako drugi gledajo na ta dejstva".

Spoštovanje

- Spoštovanje je povezano z občutkom, da ste priznani. Vsaka oseba ima temeljno pravico, da ga sprejmemo z vsemi napakami in lastnostmi. Komunikacija bo uspešna samo, če se pogovorni partnerji počutijo priznavani.

- **Težave s komuniciranjem** se pogosto pojavljajo, ko ljudje preseže vsebinsko raven in **stopijo v odnos**. Poleg vsebine in odnosa je pomemben tudi kontekst: kraj, trenutek in okoliščine komunikacije. To je materialni kontekst (kraj pogovora), družbeni kontekst (znanci, družina, delovna razmerja) in družbeno-kulturni kontekst (religija, kultura...). Kontekst določa učinek sporočila.
- **Zagotavljanje varnega okolja** je zato pogoj za dobro komunikacijo. (Razred za učitelje, 2000)
- PRIMER: strah pred komunikacijo v razredu

Katere osnovne veščine potrebujete za odprto in iskreno komunikacijo?

1. Priznavanje sogovornika / dijaka

Učenci (in učitelj oz. vsi) imamo določeno podobo o sebi. Pogosto se ukvarjamo s tem, kako se želimo videti v odnosu do drugih.

Priznavanje pomeni, da **vidimo in razumemo, kako se vidi druga oseba.**

Priznavanje je, da smo sočutni in pustimodrugemu (dijaku) svojo vrednost. **Potrditev** priznanja je predvsem, da se drugi osebi zdi, **da je razumljena.** To je pomemben pogoj za ustvarjanje pravega stika v pogovoru.

2. Aktivno poslušanje

- o tehnika, ki se izplača pri vsakem pogovoru. Med poslušanjem pokažemo, da smo pozorni na določeno vedenje, pozorni smo in poskušamo drugo osebo razumeti.

Lahko uporabite naslednje obrazce za povratne informacije:

1. **Parafraziranje:** "Če sem pravilno razumel, si ugotovil, da ..."
2. Navedite **povratne informacije o posledicah:** "To praviš, ali tudi to pomeni ..."
3. Podajte **povratne informacije o občutkih:** »Lahko si predstavljam, da ...«
4. Povabite, da **poveste več:** "Ali mi lahko poveš, kako ..."
5. **Neverbalno:** skozi govornico telesa (odprt, sprejemljiv odnos, zanimanje ...)

KIP

Cilj:

- Izražanje čustev
- Stimulacija samozavesti

Potrebni material:

- Seznam različnih čustev (prestrašen, jezen, srečen, žalosten, sramežljiv, razočaran...)
- štoparica

Pristop:

- vsi udeleženci hodijo v istem ritmu naokoli.
- Vodja da signal in vsi udeleženci izrazijo čustvo, ki ga vodja omeni v obliki kipa. To čustvo izražajo fizično okoli eno minuto.
- Po signalu prenehajo in spet začnejo hoditi v krogu. Podan je nov signal z novim čustvom. Čez nekaj časa se vodja zamenja.
- Udeleženci o čustvih ne razmišljajo preveč. Ko zaslišijo signal, morajo takoj izraziti čustvo. Pazite, da bo zelo spontano! Prvi izraz čustva je zagotovo najbolj naraven. Udeleženci naj čutijo samozavest pri svojem izrazu čustev.

Ocena

- Kateri kip se te je najbolj "dotaknil"?
- Katerega si najlažje predstavljal?
- Katerega najtežje? Zakaj?

(Baker)